

§ 1. Jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy rolniczej i chorób zawodowych wynosi 66% emerytury podstawowej obowiązującej w grudniu 1991 r. za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z uwzględnieniem zwiększeń przewidzianych w przepisach o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

§ 2. Zasiłek chorobowy wynosi jedną trzydziestą emerytury podstawowej obowiązującej w grudniu 1991 r. za każdy dzień niezdolności do pracy trwającej nieprzerwanie przez co najmniej 30 dni.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *A. Tański*

510

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 5 grudnia 1991 r.

w sprawie zasięgu terytorialnego przejść granicznych oraz sposobu i warunków przekraczania granicy państwowej.

Na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zasięg terytorialny kolejowego przejścia granicznego obejmuje graniczną stację kolejową, na której dokonuje się kontroli granicznej osób, towarów i pociągów, oraz odcinek torów kolejowych między stacją graniczną a granicą państwową.

2. Miejsce kontroli granicznej pociągów na stacji granicznej oraz na wyznaczonych odcinkach kolejowych przed granicą państwową ustala dyrektor właściwej okręgowej dyrekcji Polskich Kolei Państwowych w porozumieniu z właściwym komendantem oddziału Straży Granicznej i właściwym dyrektorem urzędu celnego.

§ 2. Zasięg terytorialny lotniczego przejścia granicznego obejmuje, ustalone szczegółowo przez dyrektora lotniska w porozumieniu z właściwym komendantem oddziału Straży Granicznej i właściwym dyrektorem urzędu celnego, wydzielone miejsca portu lotniczego, w których dokonuje się kontroli granicznej osób, towarów i statków powietrznych.

§ 3. Zasięg terytorialny drogowego przejścia granicznego obejmuje, ustalone szczegółowo przez właściwego wojewodę w porozumieniu z właściwym komendantem oddziału Straży Granicznej i właściwym dyrektorem urzędu celnego, rejony przygraniczne, na których odcinki drogowe przecinają granicę państwową, gdzie dokonuje się kontroli granicznej osób, towarów i pojazdów drogowych.

§ 4. Zasięg terytorialny morskiego przejścia granicznego obejmuje, w granicach określonych szczegółowo przez właściwego dyrektora urzędu morskiego w porozumieniu z właściwym komendantem oddziału Straży Granicznej i właściwym dyrektorem urzędu celnego, rejony w portach i przystaniach, w których dokonuje się kontroli granicznej osób, towarów i statków oraz przewożonych nimi środków transportu albo gdzie odbywa się wyladunek lub załadunek towarów na jednostki pływające bądź przepływ lub postój tych jednostek.

§ 5. Zasięg terytorialny rzeczno-jezernego przejścia granicznego obejmuje, określone szczegółowo przez właściwego dyrektora okręgowej dyrekcji gospodarki wodnej w porozumieniu z właściwym komendantem oddziału Straży Granicznej i właściwym dyrektorem urzędu celnego, rejony nadbrzeży, przystani lub miejsca postoju jednostek pływających, w których dokonuje się kontroli granicznej osób, towarów i jednostek pływających.

§ 6. Zawiadowca (naczelnik) granicznej stacji kolejowej lub upoważniony przez niego pracownik tej stacji jest obo-

wiązany informować właściwego komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej oraz właściwego dyrektora urzędu celnego, a także właściwego kierownika placówki granicznej kontroli sanitarnej, weterynaryjnej i fitosanitarnej o:

- 1) planowanym przybyciem, opóźnieniem lub odwołaniu pociągu, mającego przekroczyć granicę państwową, niezwłocznie po otrzymaniu odpowiedniego zawiadomienia,
- 2) przybyciu na granicę państwową dodatkowego pociągu pasażerskiego, najpóźniej na 8 godzin przed jego przybyciem, lub dodatkowego pociągu towarowego — najpóźniej na 2 godziny przed jego przybyciem.

§ 7. 1. Pociąg podstawiony i zgłoszony do kontroli granicznej nie może zmienić miejsca postoju bez zezwolenia kontrolera ruchu granicznego, niezależnie od wymaganych zezwoleń innych organów.

2. Wyznaczanie postoju pociągów na odcinku między ustalonym miejscem zakończenia kontroli granicznej a granicą państwową jest niedozwolone.

3. O awaryjnym zatrzymaniu się pociągu na odcinku określonym w ust. 2 naczelnik lub zawiadowca stacji jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwego komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej i właściwego dyrektora urzędu celnego. W takim przypadku zakazuje się wsiadania i wysiadania z pociągu do chwili przybycia kontrolerów ruchu granicznego lub otrzymania dyspozycji kontynuowania jazdy. Zakaz ten nie dotyczy upoważnionych pracowników związanych z obsługą transportu, wykonujących czynności służbowe, a także przypadków, w których istnieje zagrożenie życia lub zdrowia ludzkiego.

§ 8. 1. Zarząd, kapitanat lub bosmanat portu jest obowiązany poinformować komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, dyrektora urzędu celnego, a także kierownika placówki, o której mowa w § 6, o:

- 1) każdym planowanym zawinięciu do polskiego portu statku z zagranicy oraz o zamierzonym wypłynięciu za granicę statku przebywającego w polskim porcie — najpóźniej na dwie godziny przed zawinięciem lub wypłynięciem,
- 2) zamierzonej zmianie dotychczasowego miejsca postoju w porcie statku — niezwłocznie po powzięciu takiej wiadomości.

2. Kapitan statku jest obowiązany przedstawić kontrolerowi ruchu granicznego dokumenty pasażerów i załogi oraz dokumenty statku, udostępnić do kontroli pomieszczenia oraz udzielić niezbędnej pomocy w przeprowadzeniu kontroli granicznej.

§ 9. Dowódca jednostki wojskowej, dowódca okrętu wojennego lub zespołu okrętów oraz dowódca wojskowego statku powietrznego jest obowiązany zawiadomić najbliższego komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, dyrektora urzędu celnego oraz kierownika placówki, o której mowa w § 6, o przybyciu z zagranicy lub zamierzonym przekroczeniu granicy państwowej przez osoby nie należące do załogi, w celu poddania tych osób kontroli.

§ 10. Przepisy § 9 stosuje się również do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych państw obcych. W tym przypadku obowiązek określony w § 9 spoczywa na dowódcy polskiej jednostki wojskowej, na której

terenie znajduje się okręt wojenny lub wojskowy statek powietrzny.

§ 11. Traci moc zarządzenie nr 114 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 maja 1957 r. w sprawie określenia zasięgu terytorialnego przejść granicznych oraz trybu wykonywania prac związanych z utrzymaniem tych przejść.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Majewski*

511

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 5 grudnia 1991 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1988 r. w sprawie czasu pracy w zakładach pracy w latach 1989—1992.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1991 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1989—1992 (Dz. U. Nr 81, poz. 355) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1988 r. w sprawie czasu pracy w zakładach pracy w latach 1989—1992 (Dz. U. Nr 42, poz. 329), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1990 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1989—1992 oraz rozporządzenie w sprawie stosowania równoważnych norm czasu pracy w komunikacji samochodowej i w transporcie samochodowym (Dz. U. Nr 57, poz. 338),
- 2) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1991 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1989—1992 (Dz. U. Nr 81, poz. 355)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

- 1) następujących przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1988 r. w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1989—1992 (Dz. U. Nr 42, poz. 329):
  - a) w § 2 ust. 3 i 4 wyrazów „oraz odpowiednie organy związków spółdzielczych” z uwagi na likwidację związków spółdzielczych na podstawie ustawy z dnia 20 stycznia 1990 r. o zmianach w organizacji

i działalności spółdzielczości (Dz. U. Nr 6, poz. 36, Nr 11, poz. 74, Nr 29, poz. 175, Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 73, poz. 373),

b) § 20 i 21 w brzmieniu:

„§ 20. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1986—1988 oraz zmian niektórych przepisów o czasie pracy (Dz. U. Nr 59, poz. 299).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.”;

- 2) § 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1990 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1989—1992 oraz rozporządzenie w sprawie stosowania równoważnych norm czasu pracy w komunikacji samochodowej i w transporcie samochodowym (Dz. U. Nr 57, poz. 338) w brzmieniu:

„§ 2. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie stosowania równoważnych norm czasu pracy w komunikacji samochodowej i w transporcie samochodowym (Dz. U. Nr 51, poz. 332) w § 2 w ust. 3 wyrazy „okres dwutygodniowy” zastępuje się wyrazami „miesiąc kalendarzowy.”

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 3) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1991 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1989—1992 (Dz. U. Nr 81, poz. 355) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w.z. *A. Wiktorow*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 5 grudnia 1991 r. (poz. 511)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 1988 r.

w sprawie czasu pracy w zakładach pracy w latach 1989—1992.

Na podstawie art. 129 § 2, art. 133 § 3, art. 139 § 2, art. 141 § 4 i art. 150 oraz w związku z art. 131, 151 i 295¹ Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Czas pracy w zakładach pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i średnio 42 godzin na tydzień, z uwzględnieniem w roku kalendarzowym 38 dodatkowych